

Zalán Tibor

Nap-szilánkok

*hajnal
ketten már ébren
én és a palicsi tó
(itt lakik tán
errefelé a
tolnai féle ottó)*

MAO PO kiabálom

*s a túlparton – látom –
ott üldögél
domonkos pista
a túlpart
már svédország*

csak ezt itt

*senki sem tudja
nagy idők
nagy a csönd
csöndön
keresztül madarak*

talán sirályok
elég régimódi
itt ballagni a parton
így ahogy
ballagdálok
lézengek és fájok
bár már nem is tudom
mitől mert
és pedig
vagyok szeretve
a tó fölött könnyű köd
mintha remegne
a mólón
a régről itt hagyott
fabódét
vörösre-fehérre meszelve
mintha
távolabb sodorná a csönd
közben
valami a múltból
ideköszön
lehet **kosztolányi**
vagy **csáth** a morfinista
issza épp
keserű kávéját
egy pamlagon elheverve
desirée nemileg nem jó
írva némileg
utóbbi által egy
naplópapír-helyen
nincs mozgás
nincs papírhajó
se mi

*kívánságot
vagy sorsot
innen
tovább vinne
ballagok*

a parton

*túl vagyok-e
vagy még innen
se tudható
a palicsi tó
nem válaszol
monoton hallgat*

MAO PO_{eltűnődöm}

*hogy
lehet belakni
ekkora birodalmat
de nincs
erőm végiggondolni
bár időm lenne
ha van még
talán
ha van ég alám
csak ezt sem érzem
már pontosan
ahogy
fölsejtettem*

magamnak egykor
rég
távolról harangok
mint kik itt maradtak
elmerült időből
s csak
a percek szaladtak
tova rajtam
és **AZON** is túl
szabadon ott
zengedélnek
hallgatok nézek
hangtalanul
valahogy sehogy
bár irgalmatlanul s

τ

már legeslegbelül

a palicsi tavat

– magam se
értem ezt hogyan –
egyszerre
beszippantom
magamba foglalom
mégsem
viszem el
egyedül hova
tova
itt megemészttem
helyben
ha nincs már út
sem erre
sem arra

*aztán meg semerre
tehát ezt is itt
hagyom
haló hahó s még hahü*

MAO PO_{ha!} hó!

*tenger is lehetne
nagyobb ködben ez a tó
tenger és itató
palicsi tenger
eljátszanék még ezekkel
vajdasági végtelen
bácskai vég
valahol
egy hajnali várfoK
már felvöröslik ég
pót-kapitányként
képzelvek
mert tudom
igazi
kapitányok
nyüzsögtek
egykor ezen a tájon
kik védtelen alszanak
már odafent
egy matrózkocsmá
küszöbén elheverve
(régén s leverve)
egyszerre
s ezért
sziveriről
szólal meg a hajnal*

de tovább lépked

*majd tőle is tudom
ahogy tőlem el
a léha délelőtt
s a többi telő óra
nem sorolnám
most végig az időt
nincs hozzá időm
s fogy az erőm
hozzá hozzám
fáraszt ezt leírnom
mert a vége
átfordul ledérbe
nyafogok csak mint
a csiklandó-fácskájában
hiányos kacér nőcske*